

РЕШЕНИЕ

№ 506

гр. София, 24.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **6981** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ПРОФИЛИРАНА ГИМНАЗИЯ ЗА
ИЗУЧАВАНЕ НА ЧУЖДИ ЕЗИЦИ „С. М.” /ПГИЧЕ „Св. М.”/, [населено място], чрез
директора М. А. П., срещу РЕШЕНИЕ от 31.05.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН
СЪД /СРС/, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ /НО/, 8-ми състав по НАХД № 3249/ 2012
г.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност и необоснованост
на съдебното решение. Твърди се, че съдът не е установил действителната фактическа
обстановка, поради което е достигнал до неправилни правни изводи. Касаторът счита,
че от клаузите на сключения граждански договор между него и лицето Л. Б. не може
да се направи безспорния извод, че правоотношението е трудово, тъй като и при
гражданския договор дължимия резултат се постига чрез полагане на труд от страна
на изпълнителя и не винаги резултатът трябва да бъде овеществен, да бъде
материален. Възразява се още, че периодичното плащане не може да се приеме
автоматичното като месечно трудово възнаграждение, независимо от това, че
уговорените периоди в договора са на месечни отчети – декларации.
Първоинстанционният съд не е взел предвид, че за възложеното по граждански

договор не може да се открие щатно работно място, дори и за половин щатна бройка в съответствие с Наредба № 3/2008 г., както и не е взел предвид разпоредбата на чл. 9, ал. 3 от цитираната наредба. Твърди се също така, че установяването на административното нарушение в присъствието само на един свидетел опорочава акта за установяване на административно нарушение /АУАН/, а от там и наказателното постановление /НП/. Възражава се също така, че наложената санкция е прекомерна. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и НП, алтернативно да се измени наложената санкция в размер на минимално предвиденото от закона.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „ГЛАВНА ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА”, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и ОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 31.05.2012г. по нахд № 3249/2012 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО е ПОТВЪРДИЛ НП № 22-2202928 от 03.06.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С., с което за нарушение на чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ на ПГИЧЕ „Св. М.” на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля В. Д. Г. – актосъставител, както и писмените доказателства, представени с НП. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение по смисъла на чл. 1, ал. 2 от КТ, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Наложено наказание, според първостепенният съд е правилно, съобразно предвидения в КТ размер, както и съответстващо на обстоятелствата по извършване на нарушението.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 03.05.2011 г., в [населено място], при извършена проверка за спазване на трудовото законодателство в ПГИЧЕ „Св. М.” са представени документи, между които и договор за провеждане на обучение от 15.09.2010 г., сключен между гимназията, представлявана от директора М. П., в качеството на „възложител” и Л. Г. Б. – учител по чешки език с педагогическа правоспособност, в качеството на „изпълнител” за срок от 15.09.2010 г. до 30.06.2011 г. В договора е посочено, че Л. Б. ще провежда обучение 5 часа седмично, с учебна програма и седмично разписание, както и на лицето са изплатени парични суми. За така констатираното нарушение е съставен АУАН № 22-2202928/13.05.2011 г., а въз основа на акта е издадено и оспореното НП.

При така установената фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция

приема, че СРС, НО, 8 състав, неправилно е приложил материалния закон в противоречие със събраните по делото писмени доказателства. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Въз основа на установените факти, районният съд е мотивирал незаконосъобразен правен извод, че НП следва да бъде потвърдено, без да отчете, че административнонаказващият орган неправилно е определил правната квалификация на установеното административно нарушение. Посочената за нарушена законова разпоредба не кореспондира с установените факти в хода на административнонаказателното производство и води до незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. Наложена е имуществена санкция при липса на законоустановен фактически състав на административно нарушение по чл. 1, ал. 2 от КТ.

Разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от КТ задължава отношенията по повод предоставяне на работна сила да се уреждат само като трудови. Неспазването на тази разпоредба не води до налагане на административнонаказателна санкция по чл. 416, ал. 5 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ. При налагане на административните наказания действа принципът за законоустановеност на нарушенията и наказанията. В административнонаказателните разпоредби на КТ не е предвидена санкция за нарушение на чл. 1 ал. 2 от КТ. Повелителната норма на чл. 1, ал. 2 от КТ съдържа принцип на трудовото право и не може да намери приложение, ако проверката е установила категорично липса на писмен трудов договор, липсата на който е отделно, изрично основание за налагане на административно наказание. Неправилната правна квалификация на установеното административно нарушение нарушава правото на защита на жалбоподателя и е съществено процесуално нарушение. Районният съд неправилно е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство.

Неспазването на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН е винаги съществено нарушение в административно-наказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на административно-наказаното лице и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП. В контекста на изложеното, безпредметен се явява спорът между страните относно действителното наличие на трудово правоотношение с неговите отличителни характеристики, тъй като този спор е следствие от правилното приложение на относимите по нарушението правни норми, което в случая не е налице.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 8 състав е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се отмени НП № 22-2202928 от 03.06.2011г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С..

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 31.05.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 8-ми състав по НАХД № 3249/ 2012 г., и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-2202928 от 03.06.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С., с което за нарушение на чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда на Профилирана гимназия за изучаване на чужди езици „Св. М.” на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.